

Addis Abeba 1 maj 2005

PÅSK OCH VAL I ETIOPIEN

Att etiopierna är ett bedjande folk, tycker jag att jag har fått erfara vid de gudstjänster som jag har deltagit i de senaste dagarna. Skärtorsdagskväll i "gamla" Mekane Yesuskyrkan, påskafton i karismatiska Entoto Mekane Yesus, påsknatt med en ortodox familj och söndagsgudstjänst i den Internationella lutherska kyrkan. Olika former av tillbedjan - samma hängivenhet. (Först nu har vi alltså firat påsk här!)

I torsdags gick vi, Margareta Johansson, Signe Rydland som är här på besök från Tanzania och jag till den första Mekane Yesus-kyrkan som startades av Carl Cederqvist för 101 år sedan. Här finns spåren av svensk mission tydligt kvar i psalmerna som ackompanjerades av Wro Abeba på orgel. "Den stunden i Getsemane" kunde församlingen hörbart sjunga med i. "För dig - för alla" var ord som blev kvar efter gudstjänsten, som avslutades med en DVD-visning av en film om Jesu död på korset. Stor värdighet och ordning präglade kvällen, där också söndagsskolbarnen var med och sjöng några sånger för och med församlingen. Antalet duklag måste ha överstigit 25.

Påskkvällen gick vi över till Entoto församling, som skulle fira Jesu uppståndelse hela natten. Vid 22-tiden strömmade folk till och lovsången till Den högste var intensiv. "Du är på tronen" sjöngs med stor inlevelse av den företrädesvis unga församlingen. Ljudnivån var kanske lite för hög för oss medelålders damer, så vi lämnade gudstjänsten efter en halvtimme.

Utanför gästhuset mötte vi ett gäng som hade planer på att åka till en ortodox kyrka, något som också jag hade tänkt mig. Sagt och gjort, vi fyllde en bil och kom till St. Giorgis ortodoxa kyrka vid 23-tiden. Vid ingången köpte vi ljus och gick in mot kyrkan. Det var helt uppenbart att vi var lite tidiga, så vi åkte hem till en familj som en av oss kände. Där välkomnades vi med en äkta etiopisk kaffeceremoni innan vi kläddes i den vita bomullsschalen, som de flesta bär en kväll som denna. Vi fick också lite stänk av parfym innan vi gav oss av till fots till den ortodoxa kyrkan i närheten. Här utrustade vi oss med vaxljus och gick in mot kyrkan. Den ende mannen i sällskapet blev visad in i kyrkan genom männens ingång. Vi övriga fick vackert stanna utanför, vid kvinnornas ingång. Där satt och stod vi fram till cirka 02.30 och jag hade god tid att reflektera över den ortodoxa fromheten. Jag kan inte annat än förundras över dessa kvinnors hängivna bön till Gud och över att så många verkligen fastar under fastan i detta land. Den etiopiska ortodoxa kyrkan tillhör den del av kyrkan som kallas monofysitisk, de hävdar att Kristus bara har en natur, den gudomliga. Gud är den helige, så helig att många aldrig vågar sig in i en ortodox kyrka i detta land. Efteråt fanns det bröd och injira utanför kyrkan, vilket för många nog blev ett sätt att bryta fastan. Vi följde våra vänner hem och blev bjudna på en fantastisk måltid med kyckling och injira, klockan 03.00!

Söndagen den 1 maj grydde och vi tre medelålders damer begav oss iväg till en "alldeles vanlig luthersk söndagshögmässa". Här spelade ordet stor roll, men jag saknade verkligen att få sjunga tillsammans med församlingen före predikan, nu fick jag vackert vänta på det. Att få dela bröd och vin och sjunga "Allt till Jesus jag nu lämnar, gör mig Herre helt till din", kändes hemtam. Jesus kom nära, han vill att jag ska följa honom.

Fyra olika sätt att fira gudstjänst - väldigt olika, kan man tycka! Finns det något gemensamt i allt detta? Jo, hängivenheten! Man älskar att vara i Guds närhet, man vill lovsjunga honom, man ber länge och väl! Olikheter, javisst, men vi människor är ju olika. Var finns enheten i allt detta? Jag tror att den finns, men att den måste bes fram så att den blir synlig. En bok som har följt mig de senaste två åren hävdar att ENHET GER LIV*. "Kristus har slagit sig ned bland alla folk och iklätt sig deras former och egenart och i utbyte givit dem sitt liv." I dessa olika uttrycksformer finns Kristus med sitt liv, Han kan förvandla mörker till ljus, död till liv.

Kersti Karlsson

EFS missionär i Addis Abeba, Etiopien

(* Matta Al-Miskin: Enhet ger liv. Silentium 2000)